

under den Betingelse, at der fra anden Side, fra Kjøbenhavns Kommune, tilveiebragtes et Tilskud af 250,000 Rd., hvorhos det blev gjort stærkt gjældende, at denne Sum ikke maatte overskrides. De Indvendinger, der da bleve rejste mod Sagen, og som netop støttedes paa Frygten for Overskrivelser, bleve imødegaaede derved, at der ikke maatte blive Tale om at gaa udover den Sum, som da blev bevilget; de Punkter, der maatte erkjendes at ligge indenfor det Omraade, som Bevillingen havde, bleve yderligere pointerede under Forhandlingerne, og Theatrets Dekorationer og Kulisser saavel som dets Maskineri bleve i den Henseende udtryffeligt omtalte. Theaterlovens endelig gjældende Bestemmelser kjender det høie Thing vistnok saa nøie, at jeg ikke behøver at minde om, at Lovens Udtryk temmelig fuldstændig, saavidt man dengang var istand til at kunne overse Sagen, omfattede ethvert Spørgsmaal, som man kunde vente vilde staa i umiddelbar Forbindelse med Opførelsen af det nye Theater. Da der imidlertid i Samlingen 1871—72 første Gang fremkom Forslag om den direkte Bevilling til Paabegyndelsen af Arbejdet, fik dette paa Grundlag af et Overflag, hvorved dette Thing ikke kunde finde sig tilfredsstillt. Man forlangte derfor, at der skulde tilveiebringes en større Garanti for, at den bevilgede Sum ikke blev overskredet, og af den Grund blev Bevillingen udstemt af Finantsloven ved 2den Behandling, men mellem 2den og 3die Behandling fik man meddelt en Afgjørelse, hvorved man da efter Omstændighederne fandt sig tilfredsstillt. Der blev nemlig i Mellemtiden afsluttet Kontrakt med et enkelt solidt Firma, som overtog den hele Bygning i Entreprise for en Sum af 440,500 Rd.; og da der altsaa foruden den kontraherede Sum endnu var et ikke ubetydeligt Beløb til Disposition i andre Niemed, navnlig til Maskineriet, der var ladet ude af Kontrakten, fandt man at kunne søle sig tilfredsstillt derved, hvorfor Thinget ved 3die Behandling gik ind paa at give den første Bevilling til Theatrets Paabegyndelse. Man søgte forøvrigt sin Garanti imod Overskrivelse eller Forsinkelse af Bygningen derved, at Entreprenøren kun skulde have Kontraktsummerne udbetalt med et Fradrag af 10 pCt.; saaledes at han altsaa bestandigt skulde staa i Forstud med et Beløb af 44,000 Rd. Ved 3die Behandling heri Thinget i Samlingen 1871—72 blev det derfor udtalt, at man maatte antage at have tilstrækkelig Garanti for, at Byggesummen ikke blev overskredet, og dertil sluttede den daværende Kultusminister sig, idet han endte Behandlingen med at udtale — jeg haaber, at jeg med den høitærede Formands Tilladelse maa oplæse nogle enkelte Linier: Jeg kan tillige sige, at ligesom jeg ikke fra min Side har ladet det mangle paa nogen Beskrivelse for at føre denne Sag igjennem paa den sikreste, bedste og paalideligste Maade, saaledes skal jeg ogsaa beskrive mig for herefter at gjøre det og da navnlig saaledes,

at der ikke bliver Spørgsmaal om at komme til Rigsdagen med nye Begjæringer, efterat Loven engang har fastsat Forholdet." Jeg tror altsaa, at man dengang havde tilstrækkelig Grund til at anse det for at være fastslaaet, at den Sum, der var bevilget til Theatrets Opførelse, ikke maatte og ikke kunde blive overskreden. I forrige Rigsdagssamling fremkom der heller ikke noget Besentligt, som kunde lede os til at antage det Modsatte. Saaſte vist erindre ærede Medlemmer nok den Forhandling, der isfor fandt Sted om det Forbrug af Theatrets Reservesfond til et nyt Maskineri, som dengang blev os meddelt i den aarlige Drejtsberetning for Theatret; men man vil ogsaa erindre det Resultat, som fremkom ved Forhandlingen herom i Thinget og den Anekdoten af Thingets Opfattelse af disse Forhold, som mange ærede Medlemmer dengang fandt noget for dyrt betalt. Jeg tør maasse antage, at de nu vilde erkjende, at det i Forhold til den Pris, som nu forlanges, var godt Kjøb. Man har altsaa kun med megen Forundring modtaget Meddelelsen om, at der ikke alene er Tale om en mindre Overskrivelse, som let kan fremkomme ved saadanne større Foretagender, men at der er Tale om et meget betydeligt Beløb, der ialt udgjør $\frac{1}{2}$ af den hele bevilgede Sum, og der bliver omtrent lige saa stort som hele det Beløb, der er bevilget dertil af Sorep Akademis Midler. Dette Beløb fremkommer nu paa Tillægsbevillingen i Form af Begjæring om Efterbevilling, og det er altsaa Penge, som allerede ere udbetalte. Saaledes som Sagen herved er kommen til at stille sig, har allerede det Moment, at man ikke tidligere har søgt Bevilling af disse Udgifter og navnlig da ikke i sidste Rigsdagsamling, medført, at hele Udvalget er enigt om at gjøre den Indstilling til Thinget, at denne Bevilling skal udgaa. Saavidt rækker Enigheden i Udvalget sig angaaende dette Spørgsmaal; men Flertallet har troet at maatte se noget anderledes paa Sagen. Det har forekommet os, at det ikke var nok nu blot at tage det konstitutionelle Spørgsmaal, om Bevillingen var søgt eller ikke søgt, under Overveielse; men da Spørgsmaalet her dreier sig om, hvorvidt Pengene skulle bevilges eller ikke, har Flertallet anset det for rigtigt, ja nødvendigt, ogsaa, saa vidt muligt, at tage de Realitetsgrunde under Overveielse, der vilde have kunnet gjøre sig gjældende paa et tidligere Standpunkt. Man vil her kunne indvende, at de Forudsætninger, paa hvilke man saaledes nu bagefter bygger, ere forholdsvis usikre; men ligeover derfor maa jeg bemærke, at den Regjering, den Minister, som afholder Udgifter paa forventet Tillægsbevilling, altsaa uberilligede Udgifter, ogsaa maa anerkjende den Dom, der sælbes efter lige forholdsvis usikre Forudsætninger. Naar altsaa Flertallet har maattet opstille sig det Spørgsmaal, hvorledes Begjæringen om en saadan Bevilling vilde være bleven mødt her, dersom den var fremkommen paa et noget